

Bùcha

sł. E. Pryczkowski, muz. T. Korthals

Wiele razy móm brzątwienié
Jak sã w swòjim żëcym sprawic?
Bëc bògati, miec rządzenié
letkò żëc, sã wiele bawic.

Dërch rozmiszlóm, co tu robic,
żebë corôz lepi bëło?
So dogadzac, siebie zdobic,
bë sã dëcht jak w niebie żëło.

To dziejanié wszelejaczé
chwile niese dëcht przyjemné.
Le jim dali stegnë taczé
cygną w stronë czësto cemné.

Ref. W òdkriwanim, czym je szczescé
czãsto w żëcym òpak biwô -
bùcha robi zgùbie miescé
kórnost zôs sã w kwiat zmieniwô.

Buta

sł. E. Pryczkowski, muz. T. Korthals

Wiele razy rozmyślam sobie
Jak się zachować w życiu?
Być bogaty, trzymać rządy
lekkò żyć, wiele się bawić.

Wciąż rozmyślam, co tu robić,
żeby coraz lepiej było?
Dogadzać sobie, stroić się,
żeby się żyło całkiem jak w niebie.

To wszelkie działanie
chwile niesie całkiem przyjemne.
Lecz im dalej takie ścieżki
prowadzą w przestrzenie całkiem ciemne.
Ref. W okrywaniu, czym jest szczęście
często w życiu bywa odwrotnie -
pycha urządza miejsce zgubie
pokora zaś zmienia się w kwiat.

Tłum. z jęzk. kasz. E. Pryczkowski